

Francesc Codina*

Sobre el ressò d'unes manifestacions

Les declaracions de Miquel Roca sobre algunes mancances de TV3 i la possibilitat d'estructurar un segon canal autonòmic més atent a la realitat nacional catalana han dut la polèmica als partits polítics. En aquestes mateixes planes opinen sobre el tema. Ací, Francesc Codina, diputat al Parlament per CiU, aclareix, també, els termes de la qüestió.

Sovint, a unes declaracions fetes en el si d'una reunió de treball o davant d'un col·lectiu que té com a característica el que són gent d'un mateix partit, reben unes interpretacions que van més enllà del que s'ha dit o del que s'ha comentat.

En aquest cas, les manifestacions fetes pel secretari general per delegació de Convergència, senyor Miquel Roca, en una reunió de fa uns dies a Calafell, s'haurien de contemplar des d'aquesta perspectiva, és a dir, les fetes en el si d'una trobada amb gent de Convergència.

Amb tot, l'opinió del Grup Parlamentari de Convergència i Unió al Parlament de Catalunya és la que jo mateix hi vaig explicar el passat dia 9 de desembre, en el debat que es va produir en les discussions de les quatre mocions que presentaren els grups d'oposició.

TV3 ha estat i és encara un gran instrument de redreçament de la llengua i de la cultura catalana. És, a més, sense cap mena de dubte, una de les millors televisions d'Europa, la capacitat tècnica de la qual no només és fora de tot dubte, sinó que ha estat reconegut, aquest mèrit, per tothom, i especialment per Televisió Espanyola (cal recordar el premi que se li atorgà pel fet de considerar els seus informatius els millors de l'estat) i també per altres mitjans d'abast europeu.

TV3 s'ha destacat per l'objectivitat i per la gran professionalitat que ha inspirat tota la seva actuació. Objectivitat tan accentuada que sovint no ha deixat contents els partits polítics, perquè és evident que tots i cadascun dels grups parlamentaris i dels partits que els componen voldrien una atenció superior a aquelles opcions que ells representen. És lògic. Hi ha, però, un element aclaridor que ens

demonstra la qualitat (i l'element objectivitat forçosa) hi és present) de TV3; em refereixo a l'increment de l'audiència. En el mes de novembre, l'audiència de TV3 sobrepasa ja el 53 per cent; percentatge que, aplicat a l'horari que va de dos quarts de vuit a nou del vespre, arriba al 70 per cent. Queda clar, doncs, quina és la situació actual de TV3.

Aquest gran èxit assolit per la TV catalana, a més dels mèrits ja esmentats, s'ha d'atribuir a l'alt nivell

internacional aconseguit. Això, forçosament, ha anat en detriment del que podríem anomenar una televisió més local o més comarcal. Si es vol, davant d'un horari d'emissió lògicament limitat, es va optar per un model determinat, que estic segur que ha estat l'encertat.

S'apropa l'hora en què ens plantejem la conveniència de crear un segon canal públic de televisió catalana que complementi l'actual, més encara quan es preveu a mig termini l'aparició de

la televisió privada d'àmbit estatal i un projecte força consolidat, conegut com a Canal 10. En aquesta nova situació, afegint-hi una molt poca acceptació de TVE a Sant Cugat, ens cal que, des d'aquí, des de la Generalitat, s'estudiï la conveniència d'aquest compliment, que comença a fer-se imprescindible especialment per a assolir dos objectius: l'un, poder atendre la informació local i comarcal més adientment; l'altre, l'emissió d'un nou canal públic i en català que pugui apaivagar el que

serà l'aparició dels nous canals que, lògicament, es comunicaran en castellà.

Estic absolutament d'acord amb les manifestacions fetes per Miquel Roca. L'objectiu és comú. Cal plantejar-se des d'ara la conveniència de crear un nou canal públic que complementi l'acció que tant brillantment ha dut a terme TV3. □

* Diputat al Parlament i portaveu de CiU a l'Ajuntament de l'Hospitalet.